

[Hanne Severinsen]

hvem det er, der står for den primære fødevarereproduktion, er det i høj grad kvinderne.

Jeg synes, vi er nået frem til en god dagsorden, og den kan blive en god optakt til vores formandskab i EF. Der er virkelig brug for, at man får en koordineret indsats i katastrofeområderne både i EF og i FN. Der er alt for mange organisationer, der opererer de samme steder, og det er trist at være vidne til, at den særlige FN-koordinator i Somalia måtte se sig presset ud af de forskellige organisationer, som følte sig trådt over tæerne, fordi han forsøgte at være effektiv og på tværs af »vi plejer«.

De nordiske lande har ved flere lejligheder forsøgt at effektivisere FN. Mange organisationer burde lægges sammen eller koordineres og en større del finansieres over det ordinære bidrag, så der var et fast minimumsbudget at disponere over. Det ville betyde, at også andre lande kom til at bidrage mere til ulandsbistanden, men det er de jo desværre ikke så voldsomt vilde med.

Ud over at samordne og effektivisere katastrofebistanden er det også vigtigt, at vi får en diskussion om, hvilken udviklingsstrategi vi skal følge i de kommende år. Jeg synes, Udenrigsudvalget så nogle gode eksempler på projekter, der var udviklingsorienterede, og som gik direkte ud til den lokale befolkning og inddrog dem. De var ikke formynderiske, som fru Kirsten Madsen sagde. Jeg synes, Danida er inde i en god udvikling, og vi må håbe, at såfremt flertallet her i salen fastholder, at udviklingsbistanden skal stige i takt med bruttonationalproduktet, kan vi også få hul på diskussionen om, hvor vi bruger disse penge bedst – først og fremmest til gavn for den fattige befolkning i Afrika, men det gør heller ikke noget, at det giver danske arbejdspladser.

Vores hjælp til de multilaterale organisationer kender vi først og fremmest på beløbene, men hvordan virker de rent faktisk i et land som Uganda, hvor Udenrigsudvalget nu har fået indblik i den danske bistand? Det var måske værd at få undersøgt nøjere. Alt tyder på, at den danske befolkning gerne vil hjælpe, men den danske befolkning stiller et berettiget krav om, at hjælpen nytter. Det er mit håb, at debatten her kan være med til at bidrage til denne debat om fremtidens Afrika.

(Kort bemærkning).

Mimi Jakobsen (CD):

Jeg vil gerne understrege, at jeg er helt enig med fru Hanne Severinsen og i øvrigt med udenrigsministeren, når markedsøkonomien og de økonomiske reformprocesser bliver omtalt som væsentlige for at komme videre i Afrika. Men jeg synes måske også, at vi, der i hvert fald har haft nogle – om end få og beskedne – erfaringer fra et land som Zimbabwe, bør give den åbning, at de økonomiske reformprocesser kombineret med tørken giver et forstærket problem. Jeg siger ikke, det ikke var gået værre, hvis man havde haft det oprindelige system, men vi må bare have forståelse for, at begejstringen for de økonomiske reformprogrammer bliver noget mindre i en situation, hvor fødevarerne på tre måneder stiger med 300 pct. Så er det en ekstra hurdle, der skal overvindes. Derfor skal man holde sigtepunktet alligevel, men når man går ind med sin hjælp, man må være opmærksom på, at de to ting er utrolig svære at kombinere.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Det er jeg helt enig i. Det er også vigtigt at understrege, at vi dels har katastrofehjælpen, dels har vi overgangsbistand og udviklingsbistand og så selvfølgelig den frie handel. Der er ingen af delene, som kan stå alene; det bør alt sammen kombineres.

Men det, jeg sagde om Zimbabwe, var først og fremmest, at det egentlig var tankevækkende at se det vejprojet, for dér fik man penge for noget, man lavede, så man kunne købe sine fødevarer i stedet for bare at få en sæk majs.

(Kort bemærkning).

Kirsten Madsen (FP):

Mærkværdigt nok er jeg meget enig med fru Hanne Severinsen i, at hjælp skal nytte; selvfølgelig skal det det. Derfor ville det også være en god idé, om vi gennemgik vores projekter lidt mere omhyggeligt, sådan at vi fik frasorteret de projekter, der ikke giver den maksimale nytte.

(Kort bemærkning).

Erik B. Smith (S):

Det er fru Hanne Severinsens bemærkninger